

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 66690-01-19 סדנת האלופים בע"מ נ' כרמי ואח'

לפני כבוד השופט אביים ברקאי

התובעת: סדנת האלופים בע"מ

נגד

הנתבעים: 1.זיו כרמי
2.זיו כרמי צאמפ פאקטורי בע"מ

ב"כ התובעת: עו"ד שי צוקרמן
ב"כ הנתבעים: עו"ד מתן גרינגר, ממשרד גדעון פישר ושות'

פסק דין

חלק ראשון – פתח דבר; מי ומי בהליך; עובדות פסק הדין בקליפת אגוז; הסעדים הנדרשים; העדים בהליך

1. פתח דבר

(א) כללי

עניינו של פסק דין זה הוא בתביעה למתן סעדים הצהרתיים, צווי עשה וכן תביעה כספית שהוגשה על סך 1,629,871 ש"ח בגין הפרת הסכם ושורה של הפרות נטענות של חוק עוולות מסחריות ועשיית עושר ולא במשפט.

(ב) מי ומי בהליך

- התובעת - התובעת היא חברה שהוקמה בהתאם להסכם מייסדים שעליו יורחב בהמשך. התובעת היא כעת חלק מקבוצת חברות המכונה איי דרייב גרופ. קבוצה שעוסקת, כאמור בכתב התביעה, בפעילויות שונות כגון – הדרכת נהיגה מבצעית לגופים ממשלתיים ורשויות מקומיות; הדרכות כלליות לבטיחות ונהיגה; מתן שירותי רכיבת שטח ופנאי בתחום התיירות בישראל; מתן שירותי תיירות חו"ל.

- איי דרייב בע"מ – חברה המחזיקה ב- 50% מהון המניות המונפק של התובעת;

- "זיו ותומר מרכז לרכיבת שטח בע"מ" - חברה שהוקמה על ידי הנתבע 1 ומר תומר שמש. החברה מחזיקה ב-50% ממניות התובעת. חלקו של הנתבע 1 בחברה נמכר בהמשך לחברת איי דרייב. החברה תיקרא להלן "זיו ותומר בע"מ".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-01-66690 סדנת האלופים בע"מ נ' כרמי ואח'

- הנתבע 1 – הוא בעל מוניטין בתחום אופנועי השטח בישראל ומחזיק בשלל תארים ומדליות בתחרויות רכיבת שטח. הנתבע 1, יחד עם מר תומר שמש נקשרו עם איי דרייב בהסכם מייסדים מכוחו הוקמה התובעת. במסגרת הסכם המייסדים הוקנתה לתובעת הזכות להשתמש במותג "סדנת האלופים CHAMP FACTORY.il", שהובא בפועל על ידי הנתבע 1.

לימים נפרמה החבילה העסקית. בהתאם להסכם מיום 18/6/2018 קיבל הנתבע 1 מאיי דרייב הסך של 50 ₪ (חמישים ₪) כערך הנקוב של מניות "זיו ותומר בע"מ" והעביר לה (לאיי דרייב) את מלוא אחזקותיו ב"זיו ותומר בע"מ". לטעמה של התובעת, כנגד אותו סך של 50 ₪ ויתר בפועל הנתבע 1 גם על זכות השימוש במותג "סדנת האלופים CHAMP FACTORY.il".

- הנתבעת 2 – היא חברה הוקמה על ידי הנתבע 1 ביום 24.6.2018. הנתבעת 2 בעלת רישיון כדין להפעלת מוסך ל"מכונאות אופנועים וקטנועים" ו- "תיקון טרקטורונים".

2. עובדות פסק הדין בקליפת אגוז

20/8/2015 הסכם מייסדים מיום

- התובעת היא כאמור חברה שהוקמה בהתאם להסכם מייסדים עליו חתמו שנקשר בין שני צדדים: חברה בשם איי דרייב בע"מ מצד אחד; ומן הצד השני 'חברה בהקמה' כאשר בפועל חתמו על ההסכם הנתבע 1 וכן מר תומר שמש – שהוגדרו כמנהלי החברה בהקמה.

- התובעת הוקמה על מנת לרכז פעילויות בתחום האופנועים ותרבות הפנאי כאשר הנתבע 1 ומר עומר שמש נטלו חלק בהקמה ובהתאם להסכם המייסדים התכוונו להקים חברה "העוסקת בתחום פעילויות רכיבת אופנועים, הדרכות רכיבה וטיולים בדגש על אופנועים מיובאים על ידי דל"ב מוטוספורט".

(ב) הקמת חברת "זיו ותומר בע"מ" השייכת לנתבע 1 ולמר תומר שמש - הנתבע 1 ומר תומר שמש אכן הקימו, לאחר חתימת הסכם המייסדים, חברה בשם "זיו ותומר מרכז לרכיבת שטח בע"מ" (לעיל ולהלן – "זיו ותומר בע"מ").

כאן יש להבהיר נקודה אשר תמנע בלבול מסוים בהמשך פסק הדין - בתחילה ובמסגרת הסכם המייסדים כינו הנתבע 1 ומר תומר שמש את החברה בהקמה כ"סדנת האלופים". ובמילים פשוטות - בסופו של יום הוקמה כאמור "זיו ותומר בע"מ" ואילו את השם "סדנת האלופים" קיבלה החברה שהפכה לימים לתובעת בהליך זה. כך או כך – החברה בהקמה, כהגדרתה בהסכם המייסדים, הוקמה בפועל כ"זיו ותומר מרכז לרכיבת שטח בע"מ" ולא בשם "סדנת האלופים".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-01-66690 סדנת האלופים בע"מ נ' כרמי ואח'

(ג) מה הביא ותרים כל צד להסכם המייסדים?

במסגרת הסכם המייסדים להקמת התובעת נקבעו תנאים שונים ובין היתר נקבע כך:

- איי דרייב תעמיד לרשות החברה עשרה אופנועי שטח וכן זכות שימוש בסימן המסחרי IDRIVE וזאת "כל עוד ההסכם הנ"ל בתוקף";
- מנגד - החברה בהקמה, שהוקמה לאחר מכן כזיו ותומר בע"מ – תעמיד לרשות החברה את המותג "סדנת האלופים CHAMP FACTORY.il" וזאת "כל עוד ההסכם יעמוד בתוקף".

(ד) הנתבע 1 מעביר לאיי דרייב כל זכויותיו בזיו ותומר בע"מ כנגד הסך של 50 ש"ח, הסכם

מיום 13/6/2018 - כשנתיים לאחר חתימת הסכם המייסדים, נחתם הסכם נוסף – הפעם הסכם המסדיר פרידה בין איי דרייב בע"מ לבין הנתבע 1. במסגרת הסכם זה העביר הנתבע 1 לאיי דרייב את מלוא אחזקותיו ב"זיו ותומר בע"מ" וכן התפטר מדירקטוריון "זיו ותומר בע"מ". ההעברה נעשתה כנגד הסך של 50 ש"ח, ערכן הנקוב של מניות "זיו ותומר בע"מ", כפי שהוחזקו על ידי הנתבע 1.

(ה) מהות המחלוקת העיקרית – טענת התובעת שמשמעה היא רכישת המותג כנגד הסך של

50 ש"ח

בהתאם לגישת התובעת, כנגד הסך של 50 ש"ח אשר שילמה לנתבע 1 עבור אחזקותיו ב"זיו ותומר בע"מ", נרכש בפועל המותג "סדנת האלופים CHAMP FACTORY.il". כלומר ניתן לחלק את הקשר בין הצדדים לשני שלבים: בשלב ראשון - נקשר הסכם לפיו איי דרייב העניקה לתובעת עשרה אופנועי שטח וכן זכות שימוש בסימן המסחרי IDRIVE. מנגד העניק הנתבע 1, באמצעות חברה בהקמה, את זכות השימוש במותג "סדנת האלופים CHAMP FACTORY.il".

בשלב שני – הנתבע 1 מכר כנגד הסך של 50 ש"ח את חלקו בזיו ותומר בע"מ. לטענת התובעת אותם 50 ש"ח הם גם תמורה למותג "סדנת האלופים CHAMP FACTORY.il". אותו מותג שהוא הנכס העיקרי שהובא במסגרת הסכם המייסדים.

(ו) מחלוקות נוספות

בנוסף לאמור לעיל, בין הצדדים אף התעוררו מחלוקות נוספות וביניהן תביעה כספית בגין שימוש במתחם. על אלה יורחב בהמשך.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-01-66690 סדנת האלופים בע"מ נ' כרמי ואח'

3. הסעדים הנדרשים

במסגרת התובענה עתרה התובעת לקבלת הסעדים שלהלן:

- (א) סעד הצהרתי קבוע המצהיר כי "הנתבעים ו/או הבאים מכוחם אינם רשאים לעשות כל שימוש, פניה, שיווק, פרסום ו/או הפצה, במסמך, בתמונה, בשילוט, בקול ו/או בכל דרך אחרת, לרבות באמצעות פרסום באמצעי התקשורת השונים, ובכלל זה בעיתונות הכתובה, באינטרנט, בהודעות דואר אלקטרוני, ברדיו, בטלוויזיה, בברוסורים ו/או בעלוני, בקשר עם כל שירות, מוצר, פעילות, יוזמה עסקית, יוזמה התנדבותית ו/או כל מיום אחר, הנושא את השם סדנת האלופים" או "צ'אמפ פקטורי" או בחלופות הלועזיות "CHAMP FACTORY" ו- "CHAMPS WORKSHOP" באותיות עבריות ו/או באותיות לועזיות, לרבות בכל צירוף מילים הכולל את הביטוי "סדנת האלופים" או "CHAMP FACTORY" או "CHAMPS WORKSHOP" או כל שם הדומה להטעות לשמה של התובעת.
- (ב) סעד הצהרתי קבוע המצהיר כי הנתבעים ו/או הבאים מכוחם אינם רשאים לעשות כל שימוש בסמליל התובעת ובכל סמליל הדומה עד כדי להטעות לסמליל התובעת, וכן להסיר כל פרסום קיים העושה שימוש בסמליל כאמור מכל פלטפורמה.
- (ג) צו עשה המורה לנתבעים להשיב לתובעת את השליטה בעמוד האינסטגרם שלה הפועל תחת השם "champfactory" וכן להעביר את שם המתתם שלה (Domain name) באתר האינטרנט שהתובעת מנהלת ([http:// champfactory.co.il](http://champfactory.co.il)) על שמה.
- (ד) צו עשה המורה לנתבעים להשיב לתובעת את השליטה בכרטיס העסק שלה ברשת החיפוש Google.
- (ה) צו עשה המורה לנתבעים להסיר לאלתר מהמרשתת את חשבון הפייסבוק הנושא את שמה המסחרי של התובעת "Champ Factory Ziv Karmi".
- (ו) סעד הצהרתי קבוע המצהיר כי הנתבעים ו/או הבאים מכוחם אינם רשאים לעשות כל שימוש במאגר הלקוחות של התובעת המהווה סוד מסחרי.
- (ז) צו עשה המורה לנתבעים להשיב לתובעת את הציוד הגנוב, לרבות פנקסי התובעת- המהווים תעודות לתקינות רכב ותקינות מערכת הבלמים וכן פנקסי שטרי מכר לאופנוע- אשר מספר רישיון המוסך של התובעת מוטבע על גביהם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-01-66690 סדנת האלופים בע"מ נ' כרמי ואח'

- (ח) חיוב הנתבעים בתשלום פיצוי כספי ללא הוכחת נזק מכוח סעיף 13(א) לחוק עוולות מסחריות, תשנ"ט-1999 בגין כל עוולה שביצעו הנתבעים לפי סעיף 1 לחוק עוולות מסחריות ובסה"כ בסך 1,000,000 ₪.
- (ט) חיוב הנתבעים בתשלום פיצוי כספי בגין כל עוולה שביצעו הנתבעים לפי סעיף 6 לחוק עוולות מסחריות ובסך הכל בסך של 50,000 ₪ בגין הנזק שנגרם לתובעת כתוצאה מגזלת סודה המסחרי.
- (י) חיוב הנתבעים בתשלום פיצוי כספי בגין פרסום מידע כוזב, הן באופן ישיר והן באמצעות אחרים, מכוח סעיף 2 לחוק עוולות מסחריות בסך של 200,000 ₪.
- (יא) חיוב הנתבעים בתשלום פיצוי כספי ללא הוכחת נזק מכח ס' 56 לחוק זכויות יוצרים, תשס"ח-2007 בגין הפרת זכויות היוצרים של התובעת בצילומים בסך של 100,000 ₪.
- (יב) חיוב הנתבע 1 בתשלום חובו לתובעת המסתכם בסך של 105,000 ₪.

4. העדים בהליך והיעדרם של עדים מטעם התובעת כגון מודד ושמאי

- במסגרת הדיון נשמעו שישה עדים. כבר מיד ייאמר ש למרות שהועלו טענות ביחס לדמי שכירות ודמי שימוש, לא הציגה התובעת כל חוות דעת של מודד או שמאי מקרקעין. שיה העדים אשר כן הובאו ונשמעו הם כמפורט להלן :
- מטעם התובעת העידו – מר ארז לוי, אחיו של מר אורי לוי בעלי איי דרייב ; מר שי עגיב העוסק בפרסום ושיווק דיגיטלי ; מר זוהר קפנר, קבלן שעבד בהקמת המתחם בו נמצאו הצדדים.
- מטעם הנתבעים העידו – הנתבע 1 עצמו ; מר אלון נחשון, איש מכירות ורוכב אופנועים אשר גויס על ידי הנתבע 1 כבר לעבודה אצל התובעת ; גב' מירי בכר אשר עבדה אף היא אצל התובעת ואצל הנתבעת 2.

חלק שני – התייחסות להליך סעדים זמניים אשר נדחה ברובו ; וכן התייחסות

בהרחבה לטענות הצדדים

5. הליך לסעדים זמניים שנדחה ברובו תוך חיוב התובעת בתשלום הוצאות משפט בסך 10,000 ₪

- 5.1 בד בבד עם פתיחת ההליך הגישה התובעת בקשה למתן סעדים זמניים החופפים בחלקם לסעדים בתביעה העיקרית. לאחר דיון שהתנהל בפני כב' ס' הנשיא רמי חיימוביץ נקבע ביום 2/3/2019 כדלקמן :

- (א) נדחתה הבקשה לאסור על הנתבעים לעשות שימוש בשם "צ'אמפ פקטורי" באותיות עבריות או אנגליות (champ factory או champ workshop).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-01-66690 סדנת האלופים בע"מ נ' כרמי ואח'

(ב) התקבלה הבקשה ביחס לשימוש בשם העברי "סדנת האלופים" שהוא שמה של התובעת. לענין זה נקבע בהחלטה ש"מן הראיות שהוצגו נראה כי לא נעשה שימוש בשם העברי "סדנת האלופים" אלא רק בשם "צ'אמפ פקטורי" בעברית ובאנגלית.

(ג) נדחתה הבקשה לאסור על המשיבים לעשות שימוש בסמליל.

(ד) נדחתה הבקשה לעשות שימוש בעמוד האינסטגרם.

(ה) התקבלה הבקשה לאסור על הנתבעים לעשות שימוש בכרטיס העסק של התובעת בחברת google. בהחלטה נקבע שהבקשה מתקבלת מאחר והבקשה אינה עוסקת במוטג או בסמליל אלא בכרטיס העסקי אשר שייך לתובעת ולקשר המסחרי בינה לבין חברת גוגל.

(ו) נדחתה הבקשה להורות לנתבע 1 לסגור דף פייסבוק שפתח בשם champ factory by ziv karmi.

(ז) התקבלה הבקשה לאסור על הנתבעים לעשות שימוש ברשימת הלקוחות של התובעת ונקבע שככל שהנתבעים עושים שימוש ברשימת הלקוחות עליהם לחדול מלעשות זאת לאלתר.

(ח) התקבלה בהסכמה הבקשה לאסור על הנתבעים לעשות שימוש בפנקסי החשבונות או במספר המוסך של התובעת.

(ט) נדחתה הבקשה לאסור על הנתבעים לעשות שימוש במוטג או בלוגו – נדחית.

5.2 עוד נקבע שהתובעת תישא בהוצאות הנתבעים בסך של 10,000 ₪.

6. טענות התובעת בהרחבה

בהמשך לתיאור בסעיף 2 לעיל יובאו גם הדברים הבאים :

6.1 התובעת טוענת שגילתה שהנתבע 1 מעל בכספיה. לדבריה הסכימה חברת "איי דרייב בע"מ" הבעלים של מחצית המניות בתובעת שלא לנקוט כנגד הנתבע 1 בהליכים משפטיים וזאת בתמורה להעברת כל זכויותיו בתובעת לידיה. מכאן ההסכם מיום 13/6/2018 שבמסגרתו העביר הנתבע 1 את מלוא אחזקותיו בתובעת.

6.2 לדברי התובעת, לאחר שחרב נקיטת ההליכים הוסרה מעל צווארו פתח הנתבע 1 עסק מתחרה בתובעת בסמוך אליה, באותו הרחוב ובמרחק של כ- 500 מטר בלבד. העסק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-01-66690 סדנת האלופים בע"מ נ' כרמי ואח'

המתחרה הציע טובין ושירותים זהים לתחומי עיסוקה והכל תוך שימוש פסול בסימני המסחר והשירות של התובעת ובנכסיה המוחשיים והבלתי מוחשיים.

6.3 התובעת ציינה שלטענתה, לעסק המנוהל באמצעות הנתבעת 2 נבחר השם "צ'אמפ פקטורי", התרגום המילולי ל"סדנת האלופים" והוא שמה המסחרי בפועל של התובעת. לדבריה, הנתבעת 2 משתמשת כיום בשם מסחרי זהה לשמה המסחרי ואף בסמליל דומה וכמעט זהה לסמליל התובעת.

6.4 התובעת הוסיפה וטענה כי הנתבע 1 השתלט על הדף העסקי שלה במנוע החיפוש "גוגל" וכן על העמוד העסקי שלה ברשת החברתית "אינסטגרם" וזאת באמצעות החלפת סיסמאותיה. עוד נטען שהנתבע 1 החל להפיץ לקהל לקוחותיה הודעות כוזבות לפיהן היא העתיקה את פעילותה אל כתובתה של הנתבעת 2. התובעת טענה שהנתבעים שלחו לרשימת לקוחותיה מסרונים "ווטסאפ" שמטרתם להטעות את לקוחותיה לחשוב שהיא התחדשה בכתובת חדשה ובדף חדש ברשת החברתית "פייסבוק" והכל לצורך הכוונת הלקוחות אל בית עסקם של הנתבעים. עוד נטען שהנתבעים עושים שימוש בצילומים של מתחם התובעת לצורך קידום עסקם באופן בו העלו למנוע החיפוש "גוגל" צילום חיצוני של עסקם שמצטרף לצילומי פנים של מתחם התובעת וזאת באופן שמטעה את לקוחותיה לחשוב שמתחם התובעת הוא מתחם השייך דווקא לנתבעים.

6.5 התובעת אף הדגישה כי הנתבעים עשו שימוש בסמליל שלה וזה שימש כתמונת הנושא של הנתבעת 2 ברשת החברתית "פייסבוק". לענין זה ציינה התובעת שהנתבעים עוולו כלפיה גם בעוולת גניבת עין והפרת סימני המסחר והשירות שלה. וכי השימוש שעשו הנתבעים בסמליל ובשם המסחרי לא רק עשוי להטעות את ציבור הצרכנים אלא שהוא מטעה אותו בפועל.

6.6 לצד זאת, התובעת טענה כי הנתבעים הפרו זכויות יוצרים וכי התנהלותם מהווה גזל מוניטין ועשית עושר ולא במשפט, שכן הנתבעים עושים שימוש ברכושה של התובעת- המוניטין והפרסום שרכשה שהנם פרי עבודתה במשך השנים. לטענתה היא צברה מוניטין בתחום הרכיבה האתגרית והנתבעים בעשותם שימוש בשם "סדנת האלופים" או "צ'אמפ פקטורי" (באותיות עבריות ולועזיות), בסמלילה, במאגר הלקוחות שלה, בנכסיה הדיגיטליים, גוזלים הלכה למעשה מוניטין זה ומייחסים אותו לעצמם.

6.7 התובעת טענה שהנתבע 1 עשה גם שימוש ברישיון המוסך שלה ובפנקסיה. עוד הוסיפה וטענה כי הנתבעים תיארו אותה כמי "שאינה מהווה מורשה למכירת אופנועי K.T.M או מוסך מורשה, כמי שגנבה את זהות הנתבעים, וכמי שהעתיקה את מקום מושבה, והאמור מהווה תיאור כוזב כמשמעותו בסעיף 2 לחוק עוולות מסחריות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-01-66690 סדנת האלופים בע"מ נ' כרמי ואח'

6.8 תביעה כספית

- התובעת טענה שהנתבע 1 שכר חלק ממתחם שבבעלותה לטובת פעילותו וזאת בתמורה לתשלום דמי שכירות חודשיים. התובעת טענה שבפועל עשה הנתבע 1 שימוש בשטח של כ-45% מהמתחם בעוד שילם סך השווה לשטח השווה ל - 33% מהמתחם. בגין כך טוענת התובעת לחוב בסך של 82,781 ₪ תוך שהיא מתייחסת לטבלת שטחים שערכה.

- בנוסף טוענת התובעת ל"דמי שימוש ראויים שכן דמי השכירות מתייחסים לנכס המושכר כשהוא בשלב מעטפת" התובעת מודה ש"לא סוכם הסכום המדויק של דמי השימוש" והיא העריכה אותו בסך חודשי של 15,000 ₪ ובסך הכל בגין החודשים מאי 2018 עד דצמבר 2018 – סך של 105,000 ₪. עוד טענה התובעת שהנתבע 1 פרץ למתחם התובעת ונטל ציוד בסך מוערך של 92,000 ₪.

7. טענות הנתבעים בהרחבה

בהמשך לתיאור בסעיף 2 לעיל יובאו גם הדברים הבאים :

7.1 הנתבעים עתרו לדחות את התובענה כנגדם וטענו כי השם המסחרי והסמליל champ factory הם סמליל ומותג בינלאומי ידועים של אלוף העולם מר סבסטיאן טורטלי.

7.2 לטענת הנתבעים, שנים רבות עוד טרם הקמת התובעת הוענקה זכות השימוש במותג לנתבע 1 שהוכשר על ידו כמדריך מוסמך של בית ספרו לרכיבה מקצועית בקליפורניה ארה"ב.

7.3 הנתבע 1 הדגיש שבמשך שנים הוא עושה שימוש באמצעות פלטפורמות שונות במותג ובסמליל של "champ factory" המזוהה עמו אישית אצל ציבור רוכבי השטח בישראל.

7.4 הנתבע 1 ציין שכל עוד פעלו הצדדים בדרך משותפת, רשאית היתה התובעת לעשות שימוש בשם המסחרי במותג ובסמליל שהיו שייכים לו ומזוהים עמו ואולם לדבריו – ניתן היתר לעשות שימוש ולא זכות בעלות. לדברי הנתבע 1 משפקע הסכם המייסדים והצדדים הפסיקו פעילותם המשותפת הרי שהתובעת אינה רשאית עוד לעשות שימוש בשם המסחרי במותג ובסמליל שבבעלותו.

7.5 כמו כן טען הנתבע 1 שהסכם הפרידה, מיום 13/6/2018 שיחרר אותו מכל התחייבויותיו כלפי התובעת וגם בשל כך התובעת אינה רשאית לעשות שימוש בשם המסחרי, בסמליל ובמותג של הנתבע.

7.6 ביחס לטענות השימוש בשם המסחרי ברשתות החברתיות, טענה הנתבעת כי מדובר בטענות מופרכות, שכן לדבריה התובעת הסתירה את העובדה שהשם המסחרי מושא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-01-66690 סדנת האלופים בע"מ נ' כרמי ואח'

התביעה הוא למעשה מותג בינלאומי ידוע אשר רק לנתבע 1 ניתנה הסכמה לעשות בו שימוש. זאת ועוד נטען כי התובעת הסתירה את העובדה שהנתבעת לא מהווה עסק מתחרה לתובעת שכן הנתבעת הסדירה עם התובעת מראש את תחום עיסוקה ואף גובשו לגביה הסכמות בין הצדדים.

7.7 כמו כן, הנתבע הוסיף וטען כי התובעת הסתירה את העובדה ששמה "צ'אמפ פקטורי" ובאנגלית "champ factory" הוא התרגום המילולי ל"סדנת אלופים", וטען כי טענת התובעת לשכנע כי התרגום המילולי של שמה "סדנת האלופים" לאנגלית "champ factory" נדחה ע"י רשם החברות מהטעם ש"אין התאמה בין השם העברי לשם הלועזי".

7.8 זאת ועוד, הנתבע טען כי גם הפלטפורמות הדיגיטליות השונות בהן פועלים הנתבעים הן פלטפורמות שהקים הנתבע 1 ורשם אותן על שמו או בבעלותו הבלעדית שנים ארוכות קודם הקמת התובעת. וכי מאז הקים את הפלטפורמות כאמור הוא עושה במסגרתן שימוש בשם המסחרי, במותג ובסמליל של "champ factory" שהם קניינו הבלעדי המזוהה עמו אישית.

7.9 לבסוף, הנתבע הכחיש את טענת התובעת לשימוש ברשימת לקוחותיה וטען כי טענת התובעת אינה אמת וכי ההיפך הוא הנכון. כך גם הכחיש את הטענה לפיה עשה שימוש בפנקסי המוסך של התובעת.

7.10 ביחס לתשלום דמי השכירות טען הנתבע 1 כי עמד בכל דרישות התשלום הן לעניין דמי השכירות והן לעניין ההתחשבנות בין הצדדים. עוד טען כי שילם לתובעת גם את חלקו מסך התשלומים הנלווים לדמי השכירות כגון, דמי ארנונה, ביטוח, עלות ציוד שנרכש עבורם, שירותים מספקים שונים, תשלומי back to back ועוד.

7.11 הנתבעים הוסיפו וטענו למען הזהירות כי מכל סכום כספי לו טוענת התובעת המוכחש כשלעצמו עומדת להם טענת קיזוז בסך 91,682 ₪ בגין הציוד והתכולה השייכים לנתבעים ואשר נגנבו ע"י התובעת. לענין זה פורטה רשימה מפורטת של ציוד ותכולה אשר לטענת הנתבעים ניטלו על ידי התובעת.

הערת מעבר - אין באמור לעיל כדי להביא מלוא טענות הצדדים, אך די בכך כדי להציב המסד להמשך פסק הדין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-01-66690 סדנת האלופים בע"מ נ' כרמי ואח'

חלק שלישי – אין לאסור על הנתבעים לעשות שימוש במותג

8. ארבעה נימוקים מדוע אין לאסור על הנתבעים לעשות שימוש במותג

אין חולק על כך שהמותג מזוהה עם הנתבע 1. התובעת, בהגנותה, ציינה והודתה אפילו בסיכומיה שהמותג לו היא טוענת מזוהה עם הנתבע 1 וכלשונה (סעיף 14, ההדגשות לא במקור) – **"אין חולק שסימני המסחר "סדנת האלופים" ו CHAMP FACTORY מזוהים עם מר כרמי. בדיוק בשל המוניטין שלו איי דרייב התקשרה אתו ועם מר שמש באמצעות זיו ותומר אלא שמר כרמי במודע נטל על עצמו התחייבות – הוא הצהיר שהזכויות בסימנים האמורים שייכות באופן בלעדי לזיו ותומר וכי זיו ותומר שהיא בעלת הזכויות בסימנים תיתן זכות שימוש בהם לסדנת האלופים מכל עוד הסכם המייסדים בתוקף"**.

עיקר טענות התביעה מתייחסות להנחה, שאין לקבלה, לפיה הנתבעים 1 ו-2 מנועים מלעשות שימוש במותג CHAMP FACTORY, ומכאן ממילא כל שימוש במותג מהווה פגיעה בתובעת. אין מקום לקבל טענה זו של התובעת ולענין זה יובאו הנימוקים הבאים:

8.1 נימוק ראשון מדוע אין לאסור על הנתבעים שימוש במותג – התייחסות להסכם המייסדים

אליו מפנה התובעת

(א) התובעת מפנה להסכם המייסדים עליו חתמו איי דרייב ומנגד הנתבע 1 ומר תומר שמש. הצדדים להסכם הם איי דרייב, מצד אחד ומהצד השני "חברה בהקמה" אשר הנתבע 1 ותומר שמש חתמו כמנהליה.

(ב) במסגרת הסכם המייסדים נרשם כי - **"הסימן המסחרי "סדנת האלופים CHAMP FACTORY.il"** הוא רכוש הבלעדי של החברה בהקמה וכן נרשם שהחברה בהקמה בניהולם של הנתבע 1 וכן מר תומר שמש:

"מתחייבת לתת זכויות שימוש מלאות בסימני המסחר לחברה [קרי התובעת – א.ב.] כל עוד ההסכם הנ"ל בתוקף"

הצדדים עשו שימוש במונח "סימני מסחר" ובפועל התייחסו למותג שהביא למחלוקת. עם זאת יודגש שאפילו נאמר שקיימת התחייבות של החברה בהקמה, הגם שזו טרם הוקמה – הרי ההתחייבות מוגבלת אך ורק למתן זכויות שימוש מלאות בסימני המסחר. אין כל טענה לבלעדיות או אי תחרות ועל כך בפסקה הבאה.

(ג) הוראות הסכם המייסדים מהוות, לכל היותר, הגנה לתובעת אם ייטען שהיא עושה שימוש במותג ללא היתר. אך הוראות ההסכם אינן מגבילות את מתן זכות השימוש. לא נקבע שזכות השימוש תהא בלעדית אך ורק לתובעת ובוודאי לא נרשם שהנתבע 1 יהיה מנוע מלעשות שימוש במותג עבור עצמו או עבור חברות שבבעלותו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-01-66690 סדנת האלופים בע"מ נ' כרמי ואח'

נכון הוא שהסכם המייסדים מתייחס לזכות שימוש שהוענקה לתובעת ואולם אין בהסכם המייסדים כל הוראה המעניקה בלעדיות לתובעת. אין בהסכם המייסדים כל הוראה המגבילה את זכות השימוש אך ורק לתובעת. אין גם בהסכם המייסדים כל הוראה הקובעת שזכות השימוש היא בלתי הדירה, באופן שלא ניתן לחזור ממנה או להעניק אותה במקביל גם לצדדים שלישיים. ובוודאי אין בהסכם המייסדים הוראה המגבילה את הנתבע 1 מלהמשיך ולעשות שימוש במותג.

(ד) הסכם המייסדים מסדיר, לכל היותר, את מתן זכות השימוש וזאת להבדיל ממכירת המוצג וכל הקשור לו. על ההבחנה בין מתן זכות שימוש לבין מכירת מותג, או העברה בלתי הדירה של זכות השימוש ניתן ללמוד, בהיקש, מפסיקת בתי המשפט העוסקים במיסוי קניין רוחני ובהעברת מוניטין.

לענין זה אפנה למשל אל ע"א 749/13, תדיראן בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים (מיום 22/7/2015, הני' מ' נאור, הש' ס' ג'ובראן, הש' אסתר חיות). במקרה זה דן בית המשפט העליון במקרה בו חברה העבירה פעילותה העסקית לחברת בת בשנת 1996 לרבות "זכות שימוש על סימן מסחר ולוגו". שלוש שנים לאחר מכן, בשנת 1999, מכרה המעוררת קניין רוחני – בעסקת מכר מוניטין. במסגרת עסקת המכר טענה המעוררת שנמכר גם המוניטין ואילו רשויות המס טענו שזה הועבר כבר בשנת 1996, עם מתן זכות השימוש. הדבר דומה לענייננו, שכן בענייננו התובעת טוענת בדומה לטענת רשויות המס שעצם מתן זכות השימוש כמוה כהעברת הבעלות במותג.

בית המשפט העליון קבע שיש להבחין בין מתן זכות השימוש לבין העברת הקניין הרוחני. עוד נקבע שמתן זכות השימוש נעדרת סממנים דוגמת "הסכם אי תחרות" וכי יש להבחין בין זכות השימוש כשלעצמה לבין העברת הבעלות במוניטין, קרי בקניין הרוחני. להרחבה ר' למשל כבר בע"א 5321/98 אינווסט אימפקס בע"מ נ' פקיד שומה תל-אביב 1 (מיום 15/12/2003, הני' א' ברק, הש' א' ריבלין, הש' א' גרוניס) וכן ע"א 3136/17, פקיד שומה רמלה נ' פליינג קרגו בע"מ (מיום 22/7/2019, הש' נ' סולברג, י' אלרון וע' גרוסקופף).

(ה) אשר על כן, כאשר הסכם המייסדים מעניק, לכל היותר, זכות שימוש לתובעת – הרי ממילא אין מקום לקרוא לתוכו הוראה כאילו הוא מגביל את הנתבע 1 מלעשות שימוש במותג ובקניינו הרוחני.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-01-66690 סדנת האלופים בע"מ נ' כרמי ואח'

8.2 נימוק שני מדוע אין לאסור על הנתבעים שימוש במותג – התייחסות לכך שהתביעה

הוגשה על ידי התובעת ולא על ידי "זיו ותומר בע"מ"

(א) התובעת מתייחסת לאמירה בהסכם המייסדים (בסעיף 4) לפיה סימן המסחר הוא "רכושה הבלעדי" של החברה בהקמה וכן "הוא וכל קניינה הרוחני יוותר במלואו" רכושה של החברה בהקמה. בהמשך מפנה התובעת להסכם מיום 13/6/2018, הסכם שכלל לא היתה צד לו ובכל זאת היא טוענת לזכויות בגינו.

(ב) התובעת מפנה לכך שבהתאם להסכם מיום 13/6/2018 העביר הנתבע 1 לחברת איי דרייב בע"מ את מניותיו בחברה "זיו ותומר בע"מ" היא החברה בהקמה. מניות המהוות מחצית מהון המניות המונפק והנפרע של זיו ותומר בע"מ. לגישתה של התובעת הרי עם מכירת אחזקותיו של הנתבע 1 בחברת "זיו ותומר בע"מ" לאיי דרייב, ממילא ויתר ואיבד הנתבע 1 זכותו במותג.

(ג) ניתן היה, אולי, לדון בטענה זו כנגד הנתבע 1, אילו היתה מועלית על ידי "זיו ותומר בע"מ". ככל ש"זיו ותומר בע"מ" היתה התובעת, וככל שזו היתה מעלה לפיה נעשה שימוש בזכויות שהוקנו לה באופן בלעדי – אזי ניתן היה להמשיך לדיון בשאלה מה מהות הזכויות שהוקנו על ידי הנתבע 1 והאם יש לאסור עליו לעשות שימוש במותג "סדנת האלופים CHAMP FACTORY.il".

אך במקרה שלפנינו, זיו ותומר בע"מ נמנעה מלהגיש תביעה כנגד הנתבע 1. הגם שאי דרייב העומדת מאחורי התובעת, מחזיקה במחצית מהאחזקה בזיו ותומר בע"מ – עדיין לא הוגשה התביעה על ידי מי שנטען שהוא בעל הזכויות במותג.

(ד) התובעת ביצעה מעין דילוג משפטי, בו הניחה שדי בטענה לפיה הנתבע 1 עושה שימוש בקניינה של זיו ותומר בע"מ – כדי להקנות לה (לתובעת) זכות תביעה. אדרבא, לו סברה התובעת שנעשה שימוש בקניינה של זיו ותומר בע"מ, חברה קשורה לה, הרי ניתן היה להניח שהיתה פועלת לכך שזו תגיש תביעה תוך התבססות על טענות הקנין הרוחני. כך לא נעשה.

8.3 נימוק שלישי מדוע אין לאסור על הנתבעים שימוש במותג – הסכם הפרידה מיום

13/6/2018 לא כולל שום התייחסות למותג

(א) למעלה מהנדרש ייאמר שההסכם שנקשר ביום 13/6/2018 בין איי דרייב לבין הנתבע 1 לא כולל כל התייחסות מפורשת למותג ולקנין הרוחני הנטען.

(ב) התובעת מגדירה את ההסכם מיום 13/6/2018 כהסכם פרידה. התובעת מתייחסת לכך שהסכם זה מסדיר את סיום הקשר בין איי דרייב לבין הנתבע 1. ואולם דווקא הסכם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-01-66690 סדנת האלופים בע"מ נ' כרמי ואח'

זה לא אומר דבר וחצי דבר בדבר הבלעדיות לעשות שימוש במוטג, או בדבר איסור המונע מהנתבע 1 לעשות שימוש במוטג.

(ג) יש לזכור שהקשר עם הנתבע 1 נעשה בעיקרו וברובו בשל הרצון לקבל זכות שימוש במוטג CHAMP FACTORY, המזוהה עם הנתבע 1. מכאן, הפסקת הקשר והפרידה מהנתבע 1 סביר שתכלול התייחסות מפורשת להסדרת הבעלות במוטג. דווקא שתיקתו של ההסכם בנושא זה מלמדת שלא היתה כל הסכמה לפיה הבעלות במוטג תעבור לידי התובעת, או לידי איי דרייב. זאת למדים גם מסכום התמורה הזעום שקיבל הנתבע 1 – ועל כך יורחב בפסקה הבאה.

8.4 נימוק רביעי מדוע אין לאסור על הנתבעים שימוש במוטג – אם נקבל טענת התובעת, הרי

בפועל נמכר המוטג המבוקש כל כך, כנגד הסך של 50 ₪ בלבד

(א) אין חולק על כך שלמוטג CHAMP FACTORY, ערך כספי רב. עיקר מהותו של הסכם המייסדים התבססה, מבחינת התובעת, על רצונה לעשות שימוש במוטג. ההליך המשפטי במסגרתו ניתן פסק דין זה מתייחס ברובו ובעיקרו לשאלת הבעלות במוטג. והינה, למרות כל אלה, הרי התובעת מבקשת לטעון שהתמורה בגין כל זכויות הנתבע 1 נמכרו כנגד הסך של 50 ₪ בלבד.

(ב) סעיף 3 להסכם מיום 13/6/2018 קובע כי הנתבע 1 יהיה זכאי לתמורה בסך של 50 ₪ (חמישים ₪) בגין העברת מניותיו בחברת "זיו ותומר בע"מ". לגרסת התובעת, תוך כדי העברת המניות לאיי דרייב וכנגד הסך של 50 ₪, הסכים בפועל הנתבע 1 להעביר המוטג הנחשק כל כך, ולוותר עליו.

אין מקום לקבל טענה לפיה מחלוקת כה נרחבת, הסכם מייסדים וכן הליכים משפטיים מתנהלים בגין עסקה שכבר הסתיימה כנגד תמורה בסך של 50 ₪. פרשנות כזו של ההסכם מיום 13/7/2018 אינה הגיונית ואינה נכונה. פרשנות כזו, לפיה כנגד הסך של 50 ₪ זכתה התובעת, שכלל אינה צד להסכם, במוטג מביאה לתוצאה בלתי סבירה הגובלת באבסורד. כך ממש. הלכה היא שכאשר פרשנות הסכם מביאה לתוצאה קיצונית שאינה סבירה, הרי סימן הוא שהפרשנות מוטעית ואינה נכונה. לענין זה ולפרשנות המביאה לתוצאת "אבסורד" ר' למשל רע"א 7762/20, פלוני נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ (מיום 11/4/2021, הש' י' עמית, ד' מינץ, י' וילנר) – שם בסעיף 21 לפסק הדין של כב' הש' י' וילנר.

9. אם אין לאסור על הנתבעים שימוש במוטג, ממילא אין לקבל הסעדים המעלים טענות של

שימוש אסור במוטג

מרבית התביעה מתייחסת לסעדים שונים להם עותרת התובעת בגין שימוש במוטג על ידי הנתבעים. משנקבע לעיל שלא ניתן לאסור על הנתבעים לעשות שימוש במוטג, הרי ממילא לא ניתן לקבוע סעדים הצהרתיים או צווי עשה המונעים מהנתבעים שימוש במוטג. על כך אין צורך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-01-66690 סדנת האלופים בע"מ נ' כרמי ואח'

להרחיב, משלא קמה לתובעת הזכות למנוע מהנתבעים שימוש במוטג הרי גם לא קמה לה הזכות לקבל סעדים שמשמעם מניעת השימוש במוטג.

חלק רביעי – אין לקבל התביעה הכספית כנגד הנתבעים

10. אין לחייב את הנתבעים בתשלום דמי שכירות, דמי שימוש או כל תשלום נוסף

- 10.1 באשר לטענה ליתרת דמי שכירות בסך של 82,781 ש"ח
- התובעת טוענת שדמי השכירות אשר סוכמו בין הצדדים שולמו לה בחסר. לטענתה חישוב נכון של השטחים בהם החזיק הנתבע 1 מביא לכך שנותרה יתרת תשלום בסך של 82,781 ₪ לזכותה של התובעת. התובעת תמכה את טענותיה בתחשיב שעשה מר קפנר, הקבלן, יחד עם אחיו של הנתבע 1. כך נטען.
 - אפשר ודי בתחשיב נטען זה לצורך הגשת כתב תביעה ותחילתו של דיון משפטי, אך אין בו די לצורך הוכחת גרסת התובעת וליציקת תוכן לטענותיה. התובעת לא הביאה כל חוות דעת מודד להוכחת טענותיה. התובעת לא הביאה לעדות אפילו לא את אחיו של הנתבע 1 אשר כנטען נטל חלק בעריכת התחשיב. התובעת גם לא שכנעה כיצד בזמן אמת אפשרה לנתבע 1 עימו היתה בסכסוך - לחרוג ולתפוש, לטענתה, שטחים נרחבים במתחם מבלי לשלם דמי שכירות.
 - משלא הרימה התובעת את נטל הראיה הרי אין לקבוע שהנתבעים חבים בתשלום הפרשי דמי שכירות.

- 10.2 באשר לטענת דמי השימוש בסך של 105,000 ש"ח
- התובעת טוענת שהנתבעים חבים בתשלום דמי שימוש ראויים בגין השימוש במתחם וזאת בנוסף לדמי השכירות. עם זאת אפילו התובעת, בהגנותה, מציינת ש"לא סוכם הסכום המדויק של דמי השימוש" (סעיף 132 לכתב התביעה). כלומר, אפילו היתה מתקבלת טענת התובעת בדבר חבות בתשלום דמי שימוש, הרי ברור הוא שלא היתה שום הסכמה ביחס להיקף דמי השימוש.
 - התובעת "מעריכה" במסגרת כתב התביעה את דמי השימוש בסך של 15,000 ₪ ומכאן עותרת לחיוב הנתבעים בסך כולל של 105,000 ₪ בגין החודשים מאי – דצמבר 2018. ואולם ההערכה שהופיעה במסגרת כתב התביעה לא נתמכה בכל חוות דעת שמאית או ביסוס שיכול להביא לקבלתה.
 - כאשר התובעת לא מצאה לנכון לתמוך את גרסתה העובדתית בדבר היקף דמי השימוש, הרי ממילא אין מקום לחייב את הנתבעים בדמי השימוש הנטענים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-01-66690 סדנת האלופים בע"מ נ' כרמי ואח'

- 10.3 באשר לטענה לפריצה ולנטילת ציוד בסך מוערך של 92,000 ₪
- התובעת טוענת שיש לחייב את הנתבעים בגין ציוד שנטלו בסך של 92,000 ₪ וזאת לאחר ש"פרצו למתחם התובעת".
- התובעת לא עמדה בנטל הראיה ולא הוכיחה נטילת ציוד, שמשמעו גניבה, בסך של 92,000 ₪. משמעות טענות התובעת היא ייחוס עבירות פליליות לנתבעים. כאן המקום להדגיש שהגם שאנו נמצאים בהליך אזרחי, הרי כאשר בעל דין מבקש בהליך אזרחי להוכיח מעשה פלילי יש לדרוש נטל ראיה כבד יותר. ביחס לנטל הראיה בהליך שהוא מעין "כתב אישום אזרחי" ר' למשל תא (מחוזי ת"א) 2262/08 תא (ת"א) 13-07-8781, קוריאה מוטורס ישראל בע"מ נ' אברהם אונגר (סג' הני' צ' צפת מיום 10/3/2021) שם, בסעיף 44 נקבע כי "הגם שבתביעה אזרחית עסקינן, ועל דרך הכלל די במידת הוכחה המטה את כפות המאזניים, הרי שלנוכח הטענות לביצוע עבירות פליליות חמורות, ולמצער בעלות גוון מעין פלילי, על התובעות להציג ראיות בעלות משקל ואמינות" ובהמשך נקבע "בנסיבות אלו "כתב האישום" האזרחי נגד הנתבעים ואנשי העסקים הקוריאנים (אשר אינם צד לתביעה) מצריך בחינה זהירה וקפדנית על אחת כמה וכמה, ונדרשת מידת ההוכחה מוגברת ורף ראיות גבוה יותר מהדרוש במשפט אזרחי רגיל על מנת לעמוד בנטל השכנוע". להרחבה ר' גם ע"א 9178/12, המכללה האקדמית הערבית לחינוך חיפה נ' ג'מאל ח'יר (מיום 24/9/2015, השי' ח' מלצר, י' עמית, א' שהם).
- משלא הוכיחה התובעת גרסתה הרי אין לחייב את הנתבעים בתשלום הסך של 92,000 ₪.

חלק חמישי – הערה לפני סיום וכן סוף דבר

11. הערה לפני סיום

- כפי שעולה מהאמור לעיל, הרי אין כל בסיס לניסיונה של התובעת להגביל את הנתבעים משימוש במוטג. אין גם בסיס למרבית הסעדים הנדרשים ובוודאי לא לסעדים הכספיים. לצד זאת ותוך התאמה להליך הסעדים הזמניים שנזכר בסעיף 5 לעיל, יש מקום לקבל מקצת מהסעדים הנדרשים, כמפורט להלן:
- 11.1 בהינתן העובדה ששמה של התובעת הוא "סדנת האלופים" ולמען הזהירות יש ליתן צו האוסר על הנתבעים לעשות שימוש בשם זה באותיות עבריות ככל שהם עושים בו שימוש.
- 11.2 למען הסר ספק ובהינתן העובדה שלתובעת 'כרטיס עסק' ב – google, יש ליתן צו האוסר על הנתבעים לעשות שימוש בכרטיס העסק ב – google. שימוש אשר על פניו כבר אינם עושים, לאור הסעד הזמני שניתן כבר ביום 2/3/2019.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19-01-66690 סדנת האלופים בע"מ נ' כרמי ואח'

11.3 למען הסר ספק, יש ליתן צו האוסר על הנתבעים לעשות שימוש ברשימת הלקוחות של התובעת. שימוש אשר על פניו כבר אינם עושים, לאור הסעד הזמני שניתן כבר ביום 2/3/2019.

11.4 יש ליתן צו האוסר על הנתבעים לעשות שימוש בפנקסי החשבונות או במספר המוסך של התובעת – שימוש אשר על פניו כבר אינם עושים, לאור הסעד הזמני שניתן לענין זה בהסכמה כבר ביום 2/3/2019.

12. סוף דבר

12.1 לאור האמור לעיל התביעה בעיקרה נדחתה, הן ביחס לסעדים הכספיים והן ביחס לסעדים ההצהרתיים וצווי עשה. זאת למעט הסעדים הבאים:

- אני אוסר על הנתבעים לעשות שימוש בשם הוא "סדנת האלופים" באותיות עבריות ככל שהם עושים בו שימוש.

- אני אוסר על הנתבעים לעשות שימוש בכרטיס העסק של התובעת במסגרת google. ככל שהם עושים בו שימוש.

- אני אוסר על הנתבעים לעשות שימוש ברשימת הלקוחות של התובעת. ככל שהם עושים בו שימוש.

- אני אוסר על הנתבעים לעשות שימוש בפנקסי החשבונות או במספר המוסך של התובעת – ככל שהם עושים בו שימוש.

12.2 בנסיבות הענין, כאשר התביעה נדחתה בעיקרה והתקבלה אך ורק ביחס לסעדים הנזכרים לעיל, אני מחייב את התובעת בתשלום הוצאות ושכר טרחת עו"ד בסך כולל של 25,000 ₪. סכום זה יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד פסק הדין ועד למועד התשלום בפועל.

ניתן היום, כ"ה תמוז תשפ"א, 05 יולי 2021, בהעדר הצדדים.

אביים ברקאי, שופט